

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/321/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113227291
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113227291.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: CEE COLLECT FUND 1 LTD, so sídlom Agiou Nikolaou, 67 - 69, 1st floor, Flat/Office 103, Egkomi, 2408, Nikóza, Cyprus, zastúpený: advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, Martin p r o t i žalovanému: S. H., W.. X.X.XXXX, F. Z. XXX, o zaplatenie 1357,98 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 75,18 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne od 21.10.2010 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou zo dňa 23.9.2013 sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 1357,98 Eur s úrokmi z omeškania 9% ročne od 21.10.2010 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi jeho právnym predchodcom VÚB a.s. a žalovaným dňa 5.9.2007. Písomným podaním zo dňa 10.2.2014 (č.l. 52) doplnil, že žalovaný uhradil na istine 766,43 Eur, úver mu bol poskytnutý vo výške 2.124,41 Eur, predmetom žaloby je preto rozdiel týchto súm. Žalovaná suma pritom neobsahuje úroky z omeškania, poplatky a ani zmluvnú pokutu.

Žalovaný uznal, že má voči žalobcovi dlh, k jeho výške sa však nevedel vyjadriť.

Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu, výsluchom zástupcu žalovaného, zmluvou poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 5.9.2007, prehľadom histórie transakcií na úverovom účte žalovaného, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.8.2012, všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.8.2012 a zistil tento skutkový stav:

dňa 5.9.2007 bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi veriteľom VÚB a.s. a žalovaným ako dlžníkom. Touto zmluvou veriteľ poskytol žalovanému úver 64.000,- Sk (2.124,41 Eur), ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť 36 mesačnými splátkami po 2.267,89 Sk (75,18 Eur) od 20.11.2007 do 20.10.2010. Dohodnutá bola úroková sadzba 16,90% p.a., v zmluve je uvedené aj RPMN 19,81 %.

Podľa výpisu z účtu žalovaný celkovo zaplatil žalobcovi 766,43 Eur.

Splácanie dlhu bolo upravené aj vo všeobecných obchodných podmienkach VÚB a.s. konkrétne v č.l. IV., kde v bode 3 sa uvádza, že dlžník je povinný splácať úver vždy ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dňom prvej splátky uvedenej v úverovej zmluve každého nasledujúceho mesiaca.

Dňa 14.8.2012 bola uzavretá medzi VÚB a.s. a žalobcom zmluva o postúpení pohľadávok a jej predmetom bola aj pohľadávka voči žalovanému, ktorému postupca, teda VÚB a.s. oznámila toto postúpenie pohľadávky istom zo dňa 23.8.2012.

Právny vzťah medzi účastníkmi konania je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade od 1.7.2006 do 31.12.2007)

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Zároveň je potrebné konštatovať, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou ako to vyplýva z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade od 1.7.2007).

Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Spotrebiteľské zmluvy teda majú teda občianskoprávny charakter, čo vyplýva jednak z ich zaradenia v rámci Občianskeho zákonníka (§ 52 a násl.), ale tiež s poukazom na vyššie citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd už judikoval, že aj pri spotrebiteľských úveroch je potrebné pri posúdení premlčania aplikovať Občiansky zákonník a nie Obchodný zákonník (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co 27/2012 zo dňa 30.10.2012 alebo 13Co 100/2012 zo dňa 28.2.2013). Súd pritom vychádzal z ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Pri spotrebiteľskej zmluve a to vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere platí pre spotrebiteľa výhodnejšia právna úprava o premlčaní (s poukazom na § 54 ods. 1 OZ) teda trojročná premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročná premlčacia lehota upravená Obchodným zákonníkom.

Súd však zdôrazňuje, že prioritné použitie Občianskeho zákonníka napokon vyplýva aj z citovaného § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Napokon pochybnosti boli odstránené novelou Občianskeho zákonníka zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorou bol doplnený § 52 ods. 2 o nasledovnú vetu: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva“.

Pri úvahe o tom, aký právny predpis sa použije na posúdenie premlčania súd sa navyše riadil aj úpravou pôsobnosti Obchodného zákonníka v § 261 a v súvislosti s vyriešením tejto spornej otázky poukazuje na § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka. Podľa neho touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy okrem iného zo zmluvy o úvere (§ 497). Použitie Obchodného

zákonníka je teda uvedené explicitne v citovanom § a teda aplikuje sa len na zmluvy uzavreté podľa § 497 Obchodného zákonníka, čo však nie je tento prípad. Zmluva o spotrebiteľskom úvere totiž bola uzavretá podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, ktorý je potrebné považovať za špeciálny právny predpis. Preto podľa súdu je vylúčená aplikácia Obchodného zákonníka aj v súvislosti s premlčaním a keďže ani osobitný právny predpis teda zákon o spotrebiteľských úveroch nerieši otázku premlčania, je potrebné pri premlčaní vychádzať z ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Povinnosť súdu ex offio skúmať premlčanie pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy vyplýva z ustanovenia § 5b zákona č. 102/2014 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 5b vyššie citovaného zákona orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V danom prípade je nesporné, že účastníci zmluvy si dohodli splatnosť jednotlivých mesačných splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom posledná splátka, ako to vyplýva z zmluvy, bola splatná 20.10.2010. Pri závere o trojročnej premlčacej lehote nepremlčaná je len posledná splátka, keďže žaloba bola podaná dňa 23.9.2013. Predchádzajúce splátky sú teda premlčané a preto súd považoval za dôvodné vyhovieť žalobe len ohľadom poslednej nepremlčanej splátky a to vrátane úrokov z omeškania, ktoré boli priznané podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2010 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, avšak ten bol neúspešný v prevažnej časti uplatneného nároku, preto náhrada trov konania mu neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.